

Č.j.: 3R 89/05 - Fr

V Brně dne 19.12. 2005

V řízení o rozkladu podaném dne 15. 8. 2005 společností ISIS spol. s.r.o., se sídlem Dělnická 850, 253 01 Hostivice, za které jedná jednatel Ing. Karel Novotný (dále jen „navrhovatel“), proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 554-R/05-327/140/ZH ze dne 30. 9. 2005, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele **Českého vysokého učení technického v Praze, se sídlem Zikova 4/1903, 166 36 Praha 6**, zast. rektorem prof. **Ing. Jiřím Witzanym, DrSc.** (dále jen „zadavatel“), učiněných při zadávání veřejné zakázky na „**Interní platební systém**“ zadané otevřeným řízením podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „zákon o veřejných zakázkách“), jehož oznámení bylo uveřejněno dne 27. 4. 2005 na Centrální adrese pod evidenčním číslem 50007780, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 554-R/05-327/140/ZH ze dne 30. září 2005 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 30. 9. 2005 rozhodnutí č.j. S 554-R/05-327/140/ZH, kterým řízení zastavil podle ustanovení § 101 odst. 5 zákona, neboť neshledal žádné porušení zákona o veřejných zakázkách zadavatelem- Českým vysokým učení technickým v Praze, se sídlem Zikova 4/1903, 166 36 Praha 6 (dále jen „zadavatel“). V zadávacím řízení na podlimitní veřejnou zakázku na „Interní platební systém“

obdržel zadavatel 3 nabídky. Kritériem pro hodnocení byla nejnižší nabídková cena. Dne 11.7. 2005 rozhodl zadavatel o přidělení veřejné zakázky společnosti ANETE, spol. s.r.o., Brno, která nabídla nejnižší cenu. Uchazeč, společnost ISIS s.r.o., která se ve výběrovém řízení umístila na druhém místě, podala v zákonem stanovené lhůtě rozklad, ve kterém uvádí následující:

V úvodu svého rozkladu vyjadřuje navrhovatel pochybnosti o tom, že vybraný uchazeč splnil podmínku zadavatele, konkrétně 25 prodejních míst, uvedenou pod bodem 1.5.3. zadávací dokumentace, z něhož vyplývá jednoznačný požadavek zadavatele na reference s tím, že alespoň jedna z referencí musí dosahovat počtu 15 000 aktivních osob zavedených v systému a 25 prodejních míst.

Navrhovatel trvá na tom, že v nabídce vybraného uchazeče je uvedena nereálně nízká cena školení obsluhy a cena za support systém. Navrhovatel doporučuje Úřadu, aby provedl srovnání s cenou za support malého stravovacího systému, který vybraný uchazeč dodal na menzu VŠCHT.

Dále navrhovatel trvá na tom, že minimálně u připojení na bezobslužné

ejných zakázkách. Zadavateli bylo ve lhůtě stanovené pro podání nabídky doručeno celkem 6 nabídek, z nichž nabídka navrhovatele byla z hlediska nabídkové ceny nejvýhodnější. Z informačních zpráv k obsahu nabídky navrhovatele, kterou na požádání hodnotící komise vypracovali Ing. arch. Špaček a Ing. arch. Gjuríč, vyplynulo, že typ nábytku Omega, který navrhoval navrhovatel, nejsou v souladu s architektonickým návrhem zadavatele, jenž za účelem přiblížení typu požadovaného nábytku odkázal v projektu vypracovaném Ing. arch. Špačkem a Ing. arch. Gjuríčem u některých výrobků na typ nábytku Cuba. Z těchto důvodů byla nabídka navrhovatele vyřazena. Dne 30.3. 2005 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže od uchazeče návrh na zahájení správního řízení. Prvostupňový orgán potvrdil závěr zadavatele, když konstatoval, že řešení navrhované DVD v oblasti věcného popisu výrobků je v mnoha případech zcela odlišné a nerespektující architektonický projekt, který byl součástí zadávací dokumentace.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel včas rozklad, ve kterém vznesl tyto námitky:

Podle názoru navrhovatele není rozkladem napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněné, neboť z něj není možno jednoznačně dovodit, jaké skutečnosti pro své rozhodování měl za prokázané, jakými úvahami se při svém rozhodování řídil a o které důkazy se opírá. Navrhovatel vytýká prvostupňovému orgánu, že vycházel pouze z tvrzení zadavatele či jeho obchodních partnerů a sám žádnou iniciativu ve vztahu k obstarávání důkazních prostředků nevyvinul.

Dále navrhovatel uvádí, že posouzení, zda jeho nabídka odpovídá architektonickému záměru zadavatele či nikoliv je věcí vysoce odbornou, a proto si měl Úřad nechat tuto otázku posoudit nezávislým odborníkem příslušného oboru. Navrhovatel se domnívá, že prvostupňový orgán pochybil, když posoudil tuto odbornou otázku sám, resp. odkazuje na zprávu zpracovatelů zadávací dokumentace, které však nelze považovat za nezávislé

odborníky. Závěr rozkladu navrhovatel uzavírá tím, že Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav věci a proto je jeho rozhodnutí chybné.

V doplnění rozkladu ze dne 10. 6. 2005 uchazeč DVD uvádí, že vyloučení ze soutěže je subjektivním názorem autora, na který má sice právo, ale v dané situaci se může jevit jako zcela účelový. Navrhovatel uvádí, že Ing. arch. Jan Špaček jako zpracovatel projektu měl na takto důležitou podmínku historických souvislostí prostorů Senátorského klubu upozornit v projektu, což neučinil, na rozdíl od zpracovatele druhé části projektu. Naopak z projektu vyplývá, že podmínky konkrétní dodávky budou upřesňovány až před realizací interiéru, k čemuž se navrhovatel v nabídce zavázal a této spolupráci se nebránil.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s odstavcem 2 téhož ustanovení správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a neshledal jsem důvody pro zrušení nebo změnu rozkladem napadeného rozhodnutí. K tomuto závěru jsem byl veden těmito úvahami:

Pokud jde o námitku o nedostatečném odůvodnění rozkladem napadeného rozhodnutí, konstatuji, že po přezkoumání rozhodnutí, které je předmětem posouzení v tomto správním řízení jsem neshledal námitku navrhovatele důvodnou, neboť v odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaké podklady pro rozhodnutí prvostupňový orgán shromáždil, jak zhodnotil provedené důkazy, a jakými úvahami se při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na jejichž základě rozhodl, řídil (viz strana 3-5 rozkladem napadeného rozhodnutí).

Další námitka se vztahuje k otázce posouzení naplnění architektonického záměru navrhovatelem. Navrhovatel je toho názoru, že za tímto účelem si měl Úřad nechat zpracovat odborný posudek nezávislým odborníkem. Této námitce nelze přisvědčit, neboť jak vyplývá ze spisu, dostalo se nabídce uchazeče dostatečného odborného posouzení. Toto tvrzení vychází ze skutečnosti, že odborné zaměření poloviny členů hodnotící komise odpovídalo předmětu v tomto řízení posuzované veřejné zakázky. Těmito členy byli : rektor Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze, pracovník Univerzity Karlovy, Filozofické fakulty katedry kulturologie, zpracovatel projektové části zadávací dokumentace. V této souvislosti je vhodné uvést, že oba zpracovatelé projektu, Ing. arch. Špaček a Ing. arch. Gjurič, podepsali čestné prohlášení, že nejsou ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům nijak podjati.

Ze zprávy vypracované Ing. arch. Alexandrem Gjuričem a Ing. arch. Janem Špačkem pro hodnotící komisi vyplývá, že zájmem autorů projektu je vytvořit v suterénních prostorách Kolovratského paláce důstojný a pohodlný klub pro mezinárodní reprezentaci. Varianta sedacího nábytku typu Maria a Omega, kterou navrhl DVD, je podle názoru obou zpracovatelů projektu vhodná do zcela jiného prostředí. Dále se ve zprávě zpracované Ing. arch. Alexandrem Gjuričem uvádí, že uchazeč nepochopil vyšší nároky na kvalitu u některých přímo specifikovaných výrobků, nepochopil zřejmě ani důvod, proč jsou požadovány. Uchazeč rovněž nedocenil nutnost použití kvalitních komponentů u technicky náročnějších výrobků, proto uchazečem navržené výrobky by nemohly splnit nároky ani na vzhled ani na funkčnost. Za účelem přiblížení požadavku zadavatele uchazečům byl v projektu u některých výrobků odkaz na typ nábytku Cuba. Současně ze zadávací dokumentace vyplývá, že je možno použít kvalitativně stejných nebo vyšších řešení, které respektují architektonický návrh. Specifikace- odkaz na konkrétní typ nábytku Cuba- je vzhledem k charakteru veřejné

zakázky (Interiér, jehož vybavení je předmětem veřejné zakázky, je památkově chráněným objektem.), obtížnosti popisu požadovaného nábytku obecným způsobem a možnosti použití kvalitativně stejných nebo vyšších řešení, plně v souladu s ust. § 48 odst. 6 zákona. Zprávu pro hodnotící komisi Ing. arch. Alexandr Gjurič uzavírá tím, že navrhovatel se evidentně soustředil pouze na dosažení výrazně nízké ceny – bez ohledu na to, co bylo v zadávací dokumentaci požadováno. Oba zpracovatelé projektu shodně dospívají k závěru, že nabídku uchazeče nelze seriózně srovnávat s přijatými nabídkami dalších uchazečů výběrového řízení.

Zadavatel ve svém stanovisku k rozkladu ze dne 17. 6. 2005 uvádí, že předložený návrh sedacího nábytku typu Omega vůbec neodpovídá vymezení projektem a to již v základních tvarových attributech.

Podle konstantní judikatury soudů nespadá do pravomoci orgánu dohledu přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky. Lze uvést např. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2A 1/99-32 ze dne 17. 6. 1999. Z obdobných závěrů vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. A 9/2002-62 ze dne 16. 3. 2004 vydaný za účinnosti zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, kde Nejvyšší správní soud konstatoval, že „Přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Pravomoci Úřadu sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť tím by se orgán dohledu ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani odborné předpoklady, totéž nelze požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nejvhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika- Kancelář Senátu, Valdštejnské náměstí 17/4, 118 01 Praha 1
2. Dřevozpracující výrobní družstvo, Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytou
3. spis